

[Bausgaard.]

foreninger i Danmark ved monopoltilsynslovens første behandling principielt fremførte ønsket om, at bruttopriser altid skulle forhåndsgodkendes. Man havde altså dengang en opfattelse, der lå på linje med den, der nu er baggrunden for dette lovforslags fremsættelse.

Med hensyn til de vigende pristendenser, som det ærede medlem hr. Weikop er nervøs for ikke skulle slå igennem, når man kræver forhåndsgodkendelse, må jeg sige, at det er glædeligt, hvis det skulle være grundlaget for det ærede medlems nervøsitet for at vedtage denne ændring, men jeg er ikke enig med det ærede medlem. Jeg har sammen med, jeg tror meget betydende folk inden for dansk detailhandel, en fast fornemmelse af, at disse prisfaldstendenser ikke slår igennem, f. eks. inden for konsumvareindustrien, men at man dér ensidigt har overladt til handelsleddet at tage konkurrencen. Der er inden for konsumvareindustrien sket det, at distributionen gennem engros- og detailed ved rationalisering har fået nedsat sine udgifter, men uden at det har medført lavere priser; og som jeg sagde ved første behandling af dette forslag, var der meget, der tydede på, at man fremfor at deltage i en prismæssig konkurrence satte nye reklamemetoder i system.

Jeg vil gerne bringe et citat i anledning af, at det ærede medlem så stærkt har draget den højtærede økonomiminister ind i disse forhandlinger. Det findes i Folketings-tidende for 18. april 1956, sp. 4332. Da sagde den højtærede økonomiminister som ordfører for det radikale venstre med hensyn til forhåndsgodkendelsen, som man ønskede ændret derhen, at der ikke for alle prisaftaler skulle kræves forhåndsgodkendelse:

„Jeg var, som det vil være adskillige af de ærede medlemmer bekendt, under behandlingen af monopolloven imod, at denne bestemmelse skulle falde bort under de økonomisk set relativt urolige forhold, hvorunder vi endnu lever, men desværre havde handelsministeren selv foreslået bestemmelsen.“

Og længere nede:

„Jeg kan ikke tænke mig, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen vil fastholde betydningen af enighed om mono-

polloven så rigoristisk, at en sådan bestemmelse ikke skulle kunne røres, for så ville man faktisk aldrig turde træffe aftale om et betydningsfuldt lovgivningsområde. Jeg havde ikke tænkt mig, at jeg skulle have afgivet et sådant løfte; det er selvfølgelig ikke tilfældet.“

Når det ærede medlem hr. Weikop nu igen drager spørgsmålet om tidsbegrænsning frem, må det dog i sandhedens interesse over for offentligheden siges, at man jo i udvalget fik stillet det direkte spørgsmål, om en særlig tidsbegrænsning ville ændre indstillingen; det ville den ikke, fik man til svar. Jeg forstår oprigtig talt ikke meningen med at drage dette frem igen, når det ærede medlem ikke selv vil medvirke under sådanne forhold.

Over for dette med, at man skulle være forsigtig med at indgå aftaler med det radikale venstre og socialdemokratiet om forlig, når de kan ændres i løbet af et års tid, vil jeg sige, at det kan dog ikke være meningen, at man, uanset udviklingen, uanset hvilke krav regering og folketing i øvrigt stilles over for, ikke skulle kunne ændre ved et forlig, fordi man i enighed har gennemført en lov. Det ærede medlem hr. Weikop er jo heller ikke enig i en sådan vurdering, al den stund det ærede medlem ikke gjorde de samme betænkeligheder gældende, da vi i forrige uge behandlede ændringerne med hensyn til tøjskatten og pristallet; da havde det ærede medlem ingen betænkeligheder ved at gribe ind i et forlig, hvori også han og hans parti havde deltaget. Jeg advarer derfor imod, at man forsøger på denne ansvarsopdeling og hæver, at der her er tale om et brud på et forlig. Der er tale om en ny vurdering af forholdene i en ny situation.

Aksel Larsen: Det har måske foreløbig været småt med lyspunkter efter dannelsen af den ny regering, men det er dog vist noget af et lyspunkt, at vi åbenbart nu kun er 5 partier, der skal diskutere her i salen! Det vil også spare os for en del trykkeri-udgifter.

Det var nu ikke for at sige det, jeg tog ordet. Det var for at understrege det, jeg sagde ved første behandling, nemlig at vi ikke kan se, der bliver begået nogen som helst uret imod dem, der træffer prisaf-tale,